

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ס"ו ע"ב

תקונא עשרין ותריין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

לְאַעְבְּרָא הָהוּא חוּיָא מִתְמָן, וְלִסָּם הַמּוֹת דִּילֵיהּ, דְּאִיהִי צִרְעַת מִמָּאֲרַת, בְּכַמָּה מַרְעִין וּמִכְתָּשִׁין, עַד דְּלֹא אֲשַׁתְּאֵר בֵּיהּ בְּשָׂרָא דְּאִיהִי עֲפָרָא, וְרָזָא דְּמִלָּה (וּיִקְרָא יָד מֵב) וְעֲפָר אַחֲרָא יִקָּח וְטַח אֶת הַבֵּית, בְּגִין דְּנִחָשׁ עֲפָר לַחֲמוֹ, עַד דִּיתְפָּרִינְס מֵהָהוּא בְּשָׂרָא לֹא יִזּוּז מִנֵּיהּ, וְעָנִי חָשׁוּב כַּמֶּת, מַה מֵיִתָּה אֲנָפּוּי מִשְׁתַּנְּיִין, כְּגִוּוֹנָא דָּא עָנִי אֲנָפּוּי מִשְׁתַּנְּיִין, וְהָא אוּקְמוּהוּ (תְּהִלִּים יב ט) כְּרוּם זָלוּת לְכַנֵּי אָדָם, מֵאִי כְּרוּם זָלוּת, אֲלֹא מָאן דְּאֲצַטְרִיךְ לְבְרִייתָא אֲנָפּוּי מִשְׁתַּנְּיִין כְּכָרוּם, וְכַמָּה נִשְׁוֹכִין דִּיסוּרִין נָשִׁיךְ לֵיהּ הָהוּא חוּיָא.

תרגום לעברית

ומי שְׁמִשְׁקֵר בְּבְרִית מִילָה, הוּא מְשַׁקֵּר בְּחוּתָם הַמִּלָּה, שֶׁהוּא רָשׁוּם בּוֹ, שְׂדִ"י מִבְּחוּץ יְהו"ה מִבְּפָנִים. מִנֵּין לָנוּ? מֵהַכְּתוּב הַזֶּה מִשְׁמַע, מִ"י יַעֲלֵ"ה לְנִ"ו הַשְּׂמִימָ"ה - רָאשֵׁי תְבוֹת מִלָּ"ה, סוּפֵי תְבוֹת יְהו"ה, וּבִדְאִי מִי שְׁמִשְׁקֵר בְּבְרִית מִילָה, מְסַתֵּלֵק מִמֶּנּוּ יְהו"ה וְשְׂדִ"י, וְשׁוֹרָה עָלָיו שְׁטֵן שֶׁהוּא אֵל אַחֲרָא, הַנִּחָשׁ שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל יְהו"ה מִבְּפָנִים, וְסָם הַמּוֹת שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל שְׂדִ"י מִבְּחוּץ, וְזֶהוּ שֶׁאִמְרַת הַכְּתוּב אֶת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טֵמֵא וְכו', אִם לֹא שָׁב בְּתִשׁוּבָה וְסוּבַל כַּמָּה יְסוּרִים לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ הַנִּחָשׁ מִשָּׁם וְאֶת סָם הַמּוֹת שָׁלוֹ, שֶׁהִיא צִרְעַת מִמָּאֲרַת, עִם כַּמָּה מַחֲלוֹת וּמִכּוֹת, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר בּוֹ בְּשָׂרָא שֶׁהוּא עֲפָר, וְסוּד הַדְּבָר - וְעֲפָר אַחֲרָא יִקָּח וְטַח אֶת הַבֵּית, מִשּׁוּם שֶׁנִּחָשׁ עֲפָר לַחֲמוֹ,

עד שיתפרנס מאותו כֶּשֶׁר לא יזוז ממנו, ועָנִי חָשׁוּב כִּמְת. מֶה בְּמִיתָה פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת, כמוֹ זֶה הָעָנִי פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת. וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ כָרֶם זֶלֶת לִבְנֵי אָדָם, מֶה זֶה כָרֶם זֶלֶת? אֵלָּא מִי שֶׁצָּרִיךְ לִבְרִיּוֹת פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת כְּכֹרוֹם, וְכִמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יְסוּרִים נוֹשֵׁף אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ הֵהוּא.

טקסט התיקונים

וְלֹא עוֹד אֵלָּא דְעָנִי חָשִׁיב כְּמִצּוֹרֶע, מֶה מִצּוֹרֶע (וִיקְרָא יג מֶה) וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ וְכו', כִּי עָנִי, מֶה מִצּוֹרֶע מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבּוֹ, כִּי עָנִי עָרוֹם וְיָחָף, וְעֲנִיּוֹתָא אִיהִי לְיִשְׂרָאֵל בְּאַתֵּר דְּצִרְעָתָא, וְאַרְבַּע דְּיוֹקְנֵי אֵינּוֹן (ס' א גוֹנִינִי), כְּאַרְבַּע גּוֹוִנִין דְּצִרְעָתָא, וְאֵינּוֹן נִגַּע לְבֹן אֲדַמָּדָם יִרְקֶרֶק בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה, הָא אַרְבַּע, וְכִלְהוּ אֵית לֹון אַתְרִין יְדִיעָאן בְּגוּפָא, וּמִנְהוֹן אַתְרִין לִבְנֵי נָשָׂא כְּמָה מְרַעִין, לְבֹן וְאַדְמָדָם חֵלֵב טָמָא וְכִבְד, יִרְקֶרֶק מְרָה, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה טָחול, וּמִנְהוֹן נִבְעִין אַרְבַּע מִינֵי מְרַעִין, וְאֵינּוֹן מְרָה חוּרָא, מְרָה סוּמְקָא, מְרָה יְרוּקָא, מְרָה אוּפְמָא.

תרגום לעברית

וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שְׁעָנִי חָשׁוּב כְּמִצּוֹרֶע, מֶה מִצּוֹרֶע וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ וְכו', כִּי עָנִי. מֶה מִצּוֹרֶע מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבּוֹ, כִּי עָנִי עָרוֹם וְיָחָף. וְעֲנִיּוֹת לְיִשְׂרָאֵל הִיא לְיִשְׂרָאֵל בְּמָקוֹם צִרְעָתָא, וְאַרְבַּעַה דְּיוֹקְנָאוֹת הֵם (גוֹנִים) כְּאַרְבַּעַת צִבְעֵי הַצִּרְעָתָא, וְהֵם נִגַּע לְבֹן אֲדַמָּדָם יִרְקֶרֶק בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה, הָרִי אַרְבַּעַה, וְלִכְלֶם יֵשׁ מְקוֹמוֹת יְדוּעִים בְּגוּף, וּמֵהֶם בָּאִים לִבְנֵי אָדָם כְּמָה מַחְלוֹת. לְבֹן וְאַדְמָדָם - חֵלֵב טָמָא וְכִבְד, יִרְקֶרֶק - מְרָה, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה - טָחול, וּמֵהֶם נוֹבְעִים אַרְבַּעַה מִינֵי מַחְלוֹת, וְהֵן מְרָה לִבְנֶה, מְרָה אֲדָמָה, מְרָה יְרוּקָה, מְרָה שְׁחוּרָה.

וְאִם תָּב בְּתִיּוֹבָתָא, נְחִית עֲלֵיהּ סַם חַיִּים דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, וְאַתְמַר בָּהּ (ישעיה ו י) וְשָׁב וּרְפָא לוֹ מֵאֲלֵין מִינֵי מְרַעִין, וּמַחֲיָה לֵיהּ מִמִּיתָה דְּעֻנְיּוֹתָא, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (יחזקאל יא לב) וְהָשִׁיבוּ וַחֲיוּ, דִּישְׁרָאֵל בְּזִמְנָא דְּאִינוּן עֲנִיִּים קְרוּיִים מֵתִים, וּבְגִינְיָהּ אֶתְמַר שׁוּבוּ וַחֲיוּ, וְלִית עֻנְיּוֹתָא כְּעֻנְיּוֹתָא דְּאוֹרֵייתָא, דְּמָאן דְּלֹא אִית בֵּיהּ אוֹרֵייתָא אֶתְקַרֵּי מֵת, אֲסוּוֹתָא דִּילֵיהּ מֵאִי הוּא לְהֵהוּא עֲלֵמָא, אוֹרֵייתָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמֵר, וְאִיהִי אֲסוּוֹתָא לְכָל מְרַעִין, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (שם ח) רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וכו'.

תרגום לעברית

וְאִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, יוֹרֵד עָלָיו סַם חַיִּים שֶׁהִיא שְׂכִינָה, וְנֹאמַר בָּהּ וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, מֵאֵלּוּ מִינֵי הַמַּחֲלוֹת, וּמַחֲיָה אוֹתוֹ מִמִּיתָה שֶׁל עֻנְיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר וְהָשִׁיבוּ וַחֲיוּ, שֶׁבְּזִמְנֵי שִׁישְׁרָאֵל עֲנִיִּים הֵם קְרוּיִים מֵתִים, וּבְשִׁבְלֵם נֹאמַר שׁוּבוּ וַחֲיוּ, וְאִין עֻנְיּוֹת כְּעֻנְיּוֹת הַתּוֹרָה, שְׁמִי שָׂאִין בּוֹ תּוֹרָה נִקְרָא מֵת, מֵהִי רַפּוּאָתוֹ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם? הַתּוֹרָה, שֶׁנֹּאמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמֵר, וְהִיא רַפּוּאָה לְכָל הַמַּחֲלוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וכו'.

טקסט התיקונים

שְׁיִמְנֵי כַחוֹתָם (שיר ח ו), מֵאִי חוֹתָם בְּהֵאֵי אֶתֶר, דָּא אוֹת שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב, דְּאִיהוּ שְׁקִיל לְבָרִית מִלָּה, כְּגוֹנוּנָא דָּא שַׁבָּת, ש' לְקַבֵּל שִׁי'ן דְּשֵׁם שַׁד"י, כְּלִילָא מִתְּלַת חִינוּן עֲלָאִין, מִתְּלַת אֲבָהֶן, ב' דָּא ד', דְּאִיהִי רַבִּיעָא לְאַבְהֶן, וּרְבִיעָא לְתַלְתַּת חִינוּן, וְאִיהִי דְמוּת אָדָם, וְלֹא אָדָם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א י) וְדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֵלָּא מֵאִי אָדָם יו"ד ה' א' וַא' ו' ה' א', שַׁבָּת בֵּיהּ שַׁד"י, יְהו"ה הוּא רִשׁוֹת הַיְחִיד רַחְבּוֹ אַרְבָּעָה וְגָבְהוּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה' א' וַא' ו' ה' א', י' דְּשַׁד"י לְקַבֵּל אוֹת דְּשַׁבָּת וַיּוֹמִין טְבִין, י' בֵּיהּ אֶתְרַמִּיזוּ עֶשֶׂר סְפִירָן.

שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם, מָה הַחוֹתֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה? זֶה אוֹת שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב, שֶׁהוּא שָׁקוּל לְבָרִית מִלָּה, כִּמוֹ כֵּן שַׁבָּ"ת, ש' כִּנְגֵד שִׁי"ן שֶׁל שֵׁם שַׁד"י, כָּלוּל מִשְׁלֹש חֲיוֹת עֲלִיוֹנוֹת, מִשְׁלֹשֶׁה אֲבוֹת, ב' זֶה ד' שֶׁהִיא רַב־יְעִית לְאֲבוֹת וְרַב־יְעִית לְשֹׁלֵש חֲיוֹת, וְהִיא דְמוּת אָדָם, וְלֹא אָדָם. זֶהוּ שַׁכְתוּב וְדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֲלֵא מָה זֶה אָדָם? יו"ד ה"א וא"ו ה"א. שַׁבָּת בּו שַׁד"י, יְהו"ה הוּא רְשׁוֹת הַיְחִיד, רָחֲבוֹ אֲרַבְּעָה וְגָבְהוֹ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, י' שֶׁל שַׁד"י כִּנְגֵד אוֹת שֶׁל שַׁבָּת וַיְמִים טוֹבִים, י' נִרְמָזוּ בּו עֶשֶׂר סְפִירוֹת.

טקסט התיקונים

הַאִי רְשִׁימוֹ אִיהוּ לְבָרָא דְמִלְכָּא, אֲבָל לְעַבְדָּא דְמִלְכָּא רְשִׁימוֹ דִּילִיָּה שַׁד"י, מִסְטָרָא דִּהְהוּא דְאַתְמָר בֵּיה (יִשְׁעִיָּה מִג ז) כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְכו', וַיֵּמָּא נִיהוּ מִטְטְרוּ"ן, דְסָלִיק לְחֻשְׁבּוֹן שַׁד"י, וְאִיהוּ אָדָם זַעֲרָא בְּדִיוֹקְנָא דְלַעֲיָלָא, וְדָא אִיהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים וְכו'.

תרגום לעברית

הָרִשִּׁם הַזֶּה הוּא לְבָן הַמֶּלֶךְ, אֲבָל לְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ הָרִשִּׁם שֶׁל שַׁד"י, מִהֲצַד שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמָר בּוֹ כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְכו', וַיֵּמָּא הוּא? מִטְטְרוּ"ן, שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבּוֹן שַׁד"י, וְהוּא אָדָם קָטָן בְּדְמוּת שֶׁל מַעֲלָה, וְזֶהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים וְכו'.

טקסט התיקונים

מָאן דְאִיהוּ רְשִׁימוֹ דְאַרְיָה בְּחוֹתְמָא דִּילִיָּה אִיהוּ חוּר בְּאַנְפּוּי, מָאן דְאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְשׁוּר אִיהוּ סוּמְקָא בְּאַנְפּוּי, מָאן דְאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפּוּי, מָאן דְאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְדְמוּת אָדָם אִיהוּ אוּכְסָא בְּאַנְפּוּי, כְּגוֹנוֹנָא דְאוּרִיָּיתָא דְאַתְמָר (שִׁיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה.

מי שרשם של אריה בחותמו, הוא לכן בפניו. מי שהוא בחותם של שור, הוא אדם בפניו. מי שהוא בחותם של נשר, הוא ירק בפניו. מי שהוא בחותם של דמות אדם, הוא שחר בפניו, כמו שהתורה שנאמר בה שחורה אני ונאנה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ז ע"א) ◆

טקסט התיקונים

שימני כחותם, דא אורייתא, דאתמר בה (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואיהי כלילא מעשר אמירן דאנון י', ומעשר דברן דאינון ה"ה, ומאי תורה ו' כליל שית ימי בראשית, על לכה דא ל"ב אלהי"ם בחושפן ל"ב, דתליין מן ו', דאיהו ו' זמנין טוב, ובה אשתלים (נ"א ו') שמא דארבעין ותריין אתונון, דבהון אתבריאו שמיא וארעא וכל מה דאית בהון, ודא איהו רזא כי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד), לב"י סליק מ"ב, ויכל'ו ע"ב שמקן דשמא מפרש, ועליה אתמר ללבי גליתי, ולאברי דאנון רמ"ח פקודין דאורייתא לא גליתי, ובהאי ויכלו (ה' בששי דאיהו בו', ודא איהי ויהי

תרגום לעברית

שימני כחותם, זו התורה, שנאמר בה תורת אמת היתה בפיהו, והיא כלולה מעשר אמירות שהם י', ומעשרה דברות שהן ה"ה, ומה זה תורה? ו' הכולל ששת ימי בראשית, על לכה - זה שלשים ושנים אלהי"ם בחשבון ל"ב, שתלויים מו', שהוא ו' פעמים טוב, ובה נשתלים (ו') השם של ארבעים ושתים אותיות שבהם נבראו שמים וארץ וכל מה שיש בהם, וזהו הסוד של כי יום נקם בלבי, לב"י עולה ארבעים ושתים. ויכלו, שבעים ושנים שמות של השם המפרש, ועליו נאמר ללבי גליתי, ולאברי, שהם מאתים ארבעים ושמונה מצוות התורה, לא גליתי, וביכלו הזה, (ה' בששי שהוא בו', וזהו ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, שזו) הה' של הששי היא המלכות השביעית, והיא נקראת ע"ב, ובה רוכב ו' לגאל את ישראל. זהו שכתוב הנה יהו"ה רוכב על ע"ב קל,

משום שהיא הכלל של שלשת האבות שתלויים מהם שבעים ושנים שמות ונכללים בה, וכנגד שלשת האבות נאמר בויכלו שלש פעמים שביעי, וזהו הסוד של שב"ת, ב"ת ש, שהם ויסע ויבא ויט שנכללים בב"ת, באותו זמן חלה זכות אבות, שמיום שנחרב בית המקדש, העולם נקרא תהו ובהו, משם ואילך התקיים הכתוב אמרתי עולם חסד יבנה, חסד עולה לחשבון שבעים ושנים שמות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.